

Pārējie lietas dalībnieki: *Giorgio Cocchi* (Wezembeek-Oppem, Beļģija) un *Nicola Falcione* (Brisele, Beļģija)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2012. gada 13. decembra spriedumu lietā F-122/10 *Cocchi* un *Falcione*/Komisija;
- noraidīt *G. Cocchi* un *N. Falcione* iesniegto prasību lietā F-122/10 kā nepieņemamu vai katrā ziņā kā nepamatotu;
- nospriest, ka katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo [apelācijas] tiesvedību pats;
- piespriest *G. Cocchi* un *N. Falcione* atlīdzināt Civildienesta tiesas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots jēdziens “nelabvēlīgs akts”, jo Civildienesta tiesa esot atzinusi prasību pirmajā instancē par pieņemamu, par nelabvēlīgu aktu kvalificējot Komisijas priekšlikumu ieinteresētajām personām par izdienas gadu aprēķinu, pārskaitot viņu pensijas tiesības saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvu princips, jo Civildienesta tiesa esot daļēji apmierinājusi prasību, tādējādi pieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā šī principa interpretācijā. Komisija norāda, ka ieinteresētām personām nevar būt nekāda veida tiesiskā palāvu attiecībā uz tās sniegtajiem priekšlikumiem, ņemot vērā, ka, pirmkārt, šajos priekšlikumos tika ņemti vērā arī laika posmi pēc attiecīgo personu stāšanās amatā iestādēs, un, otrkārt, šie priekšlikumi neietvēra atsauci uz faktiski pārskaitīto summu, bet tikai uz pārskaitāmo summu, pretēji skaidrajam Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta tekstam.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 11. decembra spriedumu lietā F-112/10 *Trentea*/FRA 2013. gada 21. februārī iesniedza *Cornelia Trentea*

(Lieta T-107/13 P)

(2013/C 129/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Cornelia Trentea* (Barselona, Spānija) (pārstāvji — *L. Levi* un *M. Vandenbussche*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2012. gada 11. decembra spriedumu lietā F-112/10;
- līdz ar to atcelt institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, 2010. gada 5. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītājas kandidatūra uz amatu (ref. TA-ADMIN-AST 4-2009) un lēmumu par cita kandidāta iecelšanu; uzdot FRA atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas zaudējumus, kas atbilst starpībai starp viņas pašreizējo algu un AST 4 algu līdz viņas pensijas vecumam, ieskaitot visas piemaksas, pabalstus un pensijas tiesību kompensāciju; un uzdot FRA atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējai nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* noteikts EUR 10 000 apmērā;
- uzdot FRA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti noteikumi par pamatu pieņemamību — pirmajā instancē tiesas sēdē pieņemdami apsvērumus par to, ka atlases komitejā nebija personāla komitejas pārstāvja, tiesneši pirmajā instancē neizpildīja pienākumu norādīt pamatojumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Civildienesta tiesa, pirmkārt, pārkāpa Civildienesta tiesas Reglamenta 43. pantu, jo tā neņēma vērā to, ka attiecīgie apsvērumi bija pamatoti ar dokumentiem un informāciju, ko FRA iesniedza vienīgi tiesvedības laikā Civildienesta tiesā, un, otrkārt, neatzina, kas attiecīgie apsvērumi ir jāuzskata par pieņemamiem, jo tie ir tieši saistīti ar citiem pamatiem, kuri iesniegti rakstveida procesā. Treškārt, katrā ziņā Civildienesta tiesa ir kļūdaini, bez jebkāda pamatojuma secinājusi, ka šis pamats nav to pamatu vidū, kurus tiesa var izvirzīt pēc savas ierosmes.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas neprecizitātes faktos saistībā ar rakstveida pārbaudījumiem — no tā izriet, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu un sagrozījusi pierādījumus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu, apgalvojot, ka nav bijis pierādīts vai pat apgalvots, ka rakstveida pārbaudījumā uzdotie jautājumi bija identiski visiem kandidātiem, jo atbildētāja to apstiprināja savā aizstāvības rakstā. Šī neprecizitāte ir ietekmējusi Civildienesta tiesas jurisdisko secinājumu, jo saskaņā ar vienlīdzīgas attieksmes principu rakstveida pārbaudījumiem ir jānotiek vienā laikā visiem kandidātiem, nevis dažādās dienās, kā tas bija atlases procedūrā, kurā piedalījās apelācijas sūdzības iesniedzēja. Turklāt tiesneši pirmajā instancē noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu par rakstveida pārbaudījuma anonimitātes neesamību, pamatojoties vienīgi uz FRA apgalvojumu, ko viņa ir apstrīdējusi.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauti pārkāpumi atlases komisijas izveidošanā, ir sagrozīti pierādījumi un Civildienesta tiesa nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un sagrozījusi pienākumus, bez papildu pamatojuma uzskatot, ka FRA Administratīvā departamenta vadītājam un FRA Finanšu vadītājam bija padziļinātas zināšanas un pieredze iepirkuma jomā; šis uzskats ir balstīts uz vienkāršiem FRA apgalvojumiem, kurus apstrīdējusi apelācijas sūdzības iesniedzēja. Šī pieredzes neesamība arī ir ietekmējusi atlases rezultātus.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un ir pagājis pārmērīgi ilgs laiks sprieduma pasludināšanai. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiesneši pirmajā instancē ir pieļāvuši kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka atbildētāja ir izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja līdz tiesvedībai pirmajā instancē nav zinājusi, kuri kritēriji bija izmantoti viņas kandidatūras izvērtēšanā, nebija informēta par kvalifikāciju, kurai viņa neatbilda, un nebija saņēmusi kopējā vērtējuma izklāstu līdz tiesas sēdei. Civildienesta tiesa arī prettiesiski ir pamatojusies uz dokumentu, kuru atbildētāja iesniegusi tiesas sēdē, un secinājusi, ka atbildētāja ir izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, nepamatojot nekādus izņēmuma apstākļus. Turklāt, pirmkārt, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu saņēmusi šo dokumentu administratīvās stadijas laikā, kā viņa to bija lūgusi, viņa būtu labāk sapratusi iemeslus, kādēļ viņa neizturēja atlasi, un būtu spējusi efektīvāk apstrīdēt lēmumu. Otrkārt, tiesvedības ilgums Civildienesta tiesā būtu bijis saprātīgāks.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta tiesas Reglamenta 87. panta 2. punkts un 88. pants saistībā ar tiesāšanās izdevumiem un pienākumu norādīt pamatojumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Civildienesta tiesa ir prettiesiski uzdevusi apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus un atbildētājas tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 21. februārī — Othman/Padome

(Lieta T-109/13)

(2013/C 129/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Razan Othman (Damas, Sīrija) (pārstāvis — E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;

— līdz ar to atcelt 2012. gada 29. novembra Lēmumu 2012/739/KĀDP, kā arī 2012. gada 29. novembra Regulu Nr. 1117/2012 (ES) un tai sekojošos izpildes aktus tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-432/11 *Makhlouf*/Padome⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV 2011, C 290, 13. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 23. februārī — Lietuvas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-110/13)

(2013/C 129/47)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji — D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė un D. Skara)